

PIEŅEMTIE TEKSTI

P8_TA(2015)0067**Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgads — 2015. gada izaugsmes pētījums****Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. marta rezolūcija par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu — 2015. gada izaugsmes pētījums (2014/2221(INI))**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) un it īpaši tā 121. panta 2. punktu un 136. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1175/2011, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu¹,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 8. novembra Direktīvu 2011/85/ES par prasībām dalībvalstu budžeta struktūrām²,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1174/2011 par izpildes pasākumiem pārmērīgas makroekonomiskās nelīdzsvarotības koriģēšanai eurozonā³,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 8. novembra Regulu (ES) Nr. 1177/2011, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1467/97 par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu⁴,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1176/2011 par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību⁵,

¹ OV L 306, 23.11.2011., 12. lpp.

² OV L 306, 23.11.2011., 41. lpp.

³ OV L 306, 23.11.2011., 8. lpp.

⁴ OV L 306, 23.11.2011., 33. lpp.

⁵ OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. novembra Regulu (ES) Nr. 1173/2011 par efektīvu budžeta uzraudzības īstenošanu eurozonā¹,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 21. maija Regulu (ES) Nr. 473/2013 par kopīgiem noteikumiem budžeta plānu projektu uzraudzībai un novērtēšanai un pārmērīga budžeta deficīta novēršanai eurozonas dalībvalstīs²,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 21. maija Regulu (ES) Nr. 472/2013 par to eurozonas dalībvalstu ekonomiskās un budžeta uzraudzības pastiprināšanu, kurās ir vai kurām draud nopietnas finanšu stabilitātes grūtības³,
 - ņemot vērā Komisijas 2014. gada 2. jūnija paziņojumu „2014. gada Eiropas pusgads: ieteikumi konkrētām valstīm. Veidojam izaugsmi” (COM(2014)0400),
 - ņemot vērā 2014. gada 25. februāra rezolūciju par Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu — nodarbinātības un sociālie aspekti 2014. gada izaugsmes pētījumā⁴,
 - ņemot vērā Komisijas 2014. gada 28. novembra paziņojumu „Gada izaugsmes pētījums par 2015. gadu” (COM(2014)0902),
 - ņemot vērā Komisijas 2015. gada 13. janvāra paziņojumu „Elastīguma vislabākā izmantošana saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta esošajiem noteikumiem” (COM(2015)0012),
 - ņemot vērā debates ar dalībvalstu parlamentu pārstāvjiem par 2015. gada Eiropas pusgada prioritāšu īstenošanu,
 - ņemot vērā 2013. gada 5. februāra rezolūciju par finansējuma pieejamības uzlabošanu maziem un vidējiem uzņēmumiem⁵,
 - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu, kā arī Budžeta komitejas un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumus (A8-0037/2015),
- A. tā kā ekonomikas atveseļošanās temps Eiropas Savienībā 2014. gadā būtiski palēninājās, taču saskaņā ar Komisijas sniegto informāciju 2015. gadā tam ir izredzes atgūt nokavēto un 2016. gadā pat palielināties; tā kā sešus gadus pēc finanšu krīzes sākšanās 2008. gadā eurozonā joprojām ir rekordaugsts bezdarba līmenis — gandrīz 12 %; tā kā vājā izaugsme ir pastiprinājusi deflācijas tendenci; tā kā pēc finanšu krīzes eurozona jo īpaši izceļas kā reģions ar nepietiekamu izaugsmi, lai gan daudzas citas valstis atgūstas ātrāk; tā kā, neraugoties uz deflācijas tendences spiedienu, Komisija paredz, ka, sākot no 2015. gada vidus, un 2016. gadā inflācija palielināsies;
- B. tā kā investīciju apmērs kopš krīzes kulminācijas ir krities par aptuveni

¹ OV L 306, 23.11.2011., 1. lpp.

² OV L 140, 27.5.2013., 11. lpp.

³ OV L 140, 27.5.2013., 1. lpp.

⁴ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0129.

⁵ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0036.

EUR 470 miljardiem un tiek lēsts, ka investīciju apjoma starpība salīdzinājumā ar tā ilgtermiņa tendenci ir aptuveni EUR 230–370 miljardi; tā kā atbildes reakcija uz eurozonas valstu parāda krīzi un konstatēto Eiropas institucionālā satvara efektivitātes trūkumu ir bijusi vērā ņemama, taču nepietiekama, lai eurozonas ekonomikai dotu pietiekami spēcīgu impulsu straujas izaugsmes atjaunošanai,

1. uzskata, ka eurozona joprojām cīnās ar sekām, ko rada ārkārtīgi ilga ekonomikas lejupslīde, kura sākās 2008. gadā; norāda, ka ekonomikas atveseļošanās joprojām ir trausla un tā būtu jāpastiprina, lai vidējā termiņā tā nodrošinātu ievērojami lielāku izaugsmi un daudz vairāk darbvietu; tomēr atzīmē, ka 2014. gadā izaugsmei ir plašāks pamats; norāda, ka pašreizējais sarežģītais uzdevums ir risināt gan cikliskās īstermiņa, gan strukturālās ilgtermiņa problēmas; uzsver, ka īslaicīga spiediena rezultātā var tikt pieņemti pārejoša rakstura pasākumi, kas var apdraudēt izaugsmes spēju ilgtermiņā; uzsver, ka ir jānodrošina, lai īstermiņa un ilgtermiņa politikas virzieni viens otru pastiprinātu;
2. pieņem zināšanai Komisijas 2015. gada izaugsmes pētījumu, kurā atspoguļoti centieni veicināt atgriešanos pie augstāka izaugsmes līmeņa un stiprināt ekonomikas atveseļošanos; atbalsta trīs galveno pīlāru (investīciju palielināšana, strukturālo reformu paātrināšana un atbildīgas un izaugsmi veicinošas fiskālās konsolidācijas īstenošana) pieeju kā pareizo, lai sasniegtu minētos mērķus; uzskata, ka šī pieeja būtu pilnībā jāiekļauj gaidāmajos konkrētām valstīm adresētajos ieteikumos (KVAI); ņemot vērā to, ka 2013. gadā pilnībā tika izpildīti tikai aptuveni 9 % no KVAI, atbalsta Komisijas ierosinājumus Eiropas pusgada uzlabošanai, racionalizējot pašreizējās procedūras, tostarp tā grafiku, un vairāk iesaistot dalībvalstu parlamentus, lai pastiprinātu dalībvalstu līdzatbildību; aicina Komisiju ātri nākt klajā ar ticamiem datiem attiecībā uz konkrētām valstīm adresēto ieteikumu īstenošanu 2014. gadā; šajā sakarībā uzsver, ka ir jāracionalizē pašreizējās Eiropas pusgada procedūras, tostarp tā grafiks, un vairāk jāiesaista dalībvalstu parlamenti, lai stiprinātu dalībvalstu līdzatbildību par strukturālajām reformām;
3. uzsver vienotā tirgus integrācijas ziņojumu nozīmi un pievienoto vērtību iepriekšējos gados, kuri ir veicinājuši Komisijas gada izaugsmes pētījumā izklāstīto vispārējo prioritāšu īstenošanu un KVAI identificēšanu saistībā ar Eiropas pusgadu; tādēļ pauž dziļu nožēlu par to, ka netiks sagatavots vienotā tirgus integrācijas ziņojums par 2015. gadu;
4. uzsver, ka ar 2010. gadā ieviesto Eiropas pusgadu tiek noteikts ekonomiskās politikas koordinācijas ikgadējais cikls, kas paredz dalībvalstu budžeta, makroekonomisko un strukturālo reformu plānu detalizētu analīzi;
5. pauž bažas, ka vairākums dalībvalstu joprojām zaudē tirgus daļas pasaulē; uzskata, ka ES ekonomikai kopumā joprojām ir jāuzlabo konkurētspēja pasaules ekonomikā, it īpaši palielinot konkurenci produktu un pakalpojumu tirgos, lai uzlabotu inovāciju virzītu efektivitāti; uzstāj, ka darbaspēka izmaksām arī turpmāk būtu jāatbilst produktivitātei un ka darba algai būtu jāveicina noturīgas sociālās drošības sistēmas; uzsver, ka dalībvalstīm, pārvaldot savus izdevumus saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta (SIP) prasībām, drīzāk būtu jāsamazina kārtējie izdevumi, nevis investīciju saistības, pat ja attiecīgajos noteikumos nav ņemts vērā tas, ka izdevumi investīcijām un kārtējie izdevumi atšķirīgi ietekmē izaugsmi; atzīmē Komisijas paziņojumu "Elastīguma vislabākā izmantošana saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta esošajiem noteikumiem" (COM(2015)0012), jo tajā izskaidrota attiecīgā procedūra un saikne starp

strukturālām reformām, investīcijām un fiskālo atbildību, vienlaikus pēc iespējas efektīvāk izmantojot šī pakta noteikumus paredzēto elastīgumu; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu racionalizēt Eiropas pusgadu; norāda, ka KVAI sagatavošanā būtu jāizvairās izmantot universālas pieejas;

Investīcijas

6. uzskata, ka investīciju trūkuma iemesli ir zema uzticēšanās, uz pieprasījumu likto cerību vājināšanās, augsts parāda līmenis, privātā sektora izvairīšanās uzņemt risku, publisko investīciju produktivitāti veicinošu pasākumu trūkums, finanšu tirgu sadrumstalotība, lēns parāda samazināšanas temps, uz pieprasījumu likto cerību vājināšanās, ko pastiprina pārmērīgu izdevumu novēršanas nolūkā veikti stingras fiskālās politikas pasākumi, atbilstošas finansēšanas spējas trūkums un tas, ka daudzos gadījumos dalībvalstis un ES nespēj atbilstīgi rīkoties, saskaroties ar šiem faktoriem; uzsver, ka investīciju trūkumu var novērst, izmantojot konkrētiem mērķiem paredzētas publiskās investīcijas un būtiski paaugstinot investīciju apmēru privātajos un Eiropas uzņēmumos; prasa īstenot reformas, kas atvieglotu tādas jaunas uzņēmējdarbības vides izveidi, kura veicinātu jaunu uzņēmumu dibināšanu, jaunas investīcijas un inovācijas, nosakot investīciju radīto iespējamo peļņu par izšķiroši svarīgu faktoru tam, lai Eiropas ekonomikai piesaistītu finanšu kapitālu; uzsver — lai pastiprinātu investīciju finansēšanu, ir nepieciešama labi funkcionējoša finanšu sistēma, kurā palielināta stabilitāte un izveidotās pārrobežu institūcijas var sekmēt likviditāti un tirgus uzturēšanu, it īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem;
7. atzinīgi vērtē Investīciju plānu Eiropai kā svarīgu instrumentu privāto un publisko investīciju palielināšanai; atzīmē, ka šis plāns ir paredzēts, lai veicinātu papildu investīcijas, izstrādātu jaunus projektus, piesaistītu investorus un atjaunotu uzticību; tomēr uzskata, ka vēl ir stipri par agru, lai pamatoti novērtētu plāna faktisko ietekmi; atzīmē, ka investīciju palielināšana būtu jāuzskata nevis par reformu alternatīvu, bet gan par to papildinājumu; uzstāj, ka Eiropas Stratēģisko investīciju fonda (ESIF) līdzekļi būtu jāizmanto projektiem ar ekonomisku atdevi vai ar izmaksu un ieguvumu attiecības radītu labvēlīgu sociālo ietekmi; uzsver, ka, izmantojot ESIF, nevajadzētu tikai dalībvalstu finansētos projektus aizstāt ar līdzfinansētiem Eiropas projektiem; uzsver, ka Eiropas fondu līdzekļiem būtu jāveicina papildu investīcijas, nevis tikai jāaizstāj investīcijām paredzētie dalībvalstu līdzekļi, kas tiktu novirzīti patēriņam; uzskata, ka Investīciju plānā Eiropai galvenā uzmanība būtu jāpievērš tiem projektiem ar Eiropas pievienoto vērtību, kuri vēl neatbilst kritērijiem, lai saņemtu finansējumu no bankām; uzsver šī investīciju plāna regulatīvo komponentu nozīmi investīciju vides uzlabošanā; atzīmē, ka ir ļoti svarīgi īstenot Komisijas investīciju plānu, lai tas radītu vēlamu pievienoto vērtību; uzsver — lai nepieļautu to, ka, īstenojot minēto plānu, Eiropā neizdodas panākt ilgtspējīgu izaugsmi un radīt darbvietas, ir rūpīgi jāatlasa investīciju projekti; atgādina, ka būtu stingri jāizvērtē Komisijas investīciju plāna īstenošanas rezultāti, it īpaši attiecībā uz to, kā tikuši atlasīti un prioritizēti projekti, kā arī būtu jāizvairās no peļņas privatizēšanas un zaudējumu sabiedriskošanas; uzsver investīciju plāna kā ietekmes līdzekļa un jau uzsāktu projektu savstarpējo atkarību; uzsver, ka mērķi panākt lielāku sviras efektu nevajadzētu īstenot uz pārdomātas projektu atlases rēķina, kurā ir jāņem vērā arī projektu ģeogrāfiskā īstenošanas vieta; uzsver, ka ir jānodrošina augstas kvalitātes pārvaldība un atlases process; atzīmē, ka dalībvalstis, kurām piemēro korekciju programmu, sagaida, ka investīciju plāns būtiski veicinās un atvieglos dotācijas un aizdevumus maziem un vidējiem uzņēmumiem, ko nesēnā krīze skārusi vissmagāk;

8. aicina dalībvalstis aktīvi atbalstīt investīciju plānu un veikt iemaksas ESIF, papildinot no ES budžeta un EIB piešķirtās summas, lai mudinātu privāto sektoru investēt un tam sniegtu nepieciešamos norādījumus;
9. uzsver — lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences nosacījumus, saistībā ar investīciju plānu būtu jāparedz īpašs režīms MVU, jo tie sava lieluma un stāvokļa tirgū dēļ var viegli nonākt nelabvēlīgā situācijā;
10. uzsver, ka finansējuma pieejamības, it īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem, trūkums Eiropas Savienībā ir viens no būtiskākajiem šķēršļiem izaugsmei; pauž bažas par to, ka MVU joprojām ir grūti pieejams banku kredīts; uzskata, ka ir nepieciešamas alternatīvas banku finansējumam, it īpaši, uzlabojot uzņēmējdarbības vidi riska kapitālam, aizdošanai bez finanšu institūciju starpniecības un krājaizdevu sabiedrību izveides vecināšanai, un plašākā mērogā — radot labvēlīgus apstākļus efektīvai kapitāla piešķiršanai ar kapitāla tirgu starpniecību; uzskata — lai minētos mērķus sasniegtu īsā un vidējā termiņā, ļoti svarīgi ir uzlabot kapitāla tirgu integrāciju un finanšu iestāžu uzraudzību; uzsver, ka būtu jānodrošina investīciju plāna privileģēta pieejamība MVU;
11. atzīst, ka enerģētika ir svarīgs ekonomikas konkurētspējas faktors; uzsver, ka ir jānovērš šķēršļi vienotā enerģijas tirgus izveidei, arī veicinot enerģētisko neatkarību; aicina Komisiju izvērtēt progresu, kas šajā jomā sasniegts gan ES, gan valstu līmenī, atbalstot pasākumus sadrumstalotības un īstenošanas grūtību novēršanai;
12. joprojām pauž bažas par nepietiekamo progresu, kas panākts privātā sektora pārmērīgā parāda līmeņa samazināšanā; norāda, ka tas ne tikai rada bažas par finanšu stabilitāti, bet arī ierobežo ES izaugsmes iespējas un mazina ECB monetārās politikas efektivitāti; aicina Komisiju nākt klajā ar turpmākiem priekšlikumiem tam, kā izstrādāt efektīvas procedūras privātā sektora aizņemto līdzekļu īpatsvara samazināšanai, tostarp bankrota un maksātnespējas procedūras, vienlaikus atbalstot izmaksu sloga taisnīgu un pārredzamu sadalīšanu, jo smagais parādu slogs, kas gulstas uz uzņēmumiem un mājsaimniecībām, ir viens no galvenajiem privātās investīcijas ierobežojošiem faktoriem;

Strukturālās reformas

13. atzīmē, ka daudzās valstīs joprojām ir jāveic strukturālas reformas; atzīmē arī to, ka tās dalībvalstis, kas ir sekmīgi īstenojušas korekciju programmas vai finanšu nozares programmas, ir spējušas atgriezties kapitāla tirgos, kur tām tagad ir pieejams kapitāls ar zemām procentu likmēm; norāda, ka viens no iemesliem, kāpēc šīs valstis spēja atgriezties kapitāla tirgos, bija Eiropas Centrālās bankas (ECB) īstenotie pasākumi; mudina pārējās eurozonas dalībvalstis būt vismaz tikpat mērķtiecīgām savas ekonomikas modernizācijā; atzīmē, ka pienācīgi jāņem vērā reformu ietekme sociālajā un nodarbinātības jomā; uzsver, ka mazāk stingru ECB monetāro politiku būtu jāpapildina ar dalībvalstu īstentām vērienīgām sociāli ilgtspējīgām strukturālām reformām;
14. aicina dalībvalstis palielināt sava darbaspēka tirgus efektivitāti, izstrādāt aktīvāku uz labi apmaksātu darbvietu radīšanu orientētu darbaspēka tirgus politiku, modernizēt sociālās aizsardzības sistēmas, tostarp pensiju sistēmu, vienlaikus aizsargājot iekļautību, ilgtspēju un taisnīgumu, kā arī uzlabot un racionalizēt tiesisko un administratīvo vidi investīcijām uzņēmējdarbībā; uzsver, ka ar strukturālām reformām jāpanāk reāla un ilgtspējīga izaugsme, augstāka nodarbinātība, labāka konkurētspēja un pieaugoša

konverģence, un ka tās būtu jāpapildina ar konkrētiem mērķiem paredzētām ilgtermiņa investīcijām izglītībā, pētniecībā un izstrādē, inovācijās, infrastruktūrā, rūpniecībā, IKT, ilgtspējīgā enerģētikā un cilvēkresursos;

15. aicina dalībvalstis aizsargāt un pastiprināt sociālās aizsardzības iekļaušanas spēju, ilgtspēju un taisnīgumu, it īpaši visnabadzīgākajiem iedzīvotājiem, kā arī uzlabot un racionalizēt tiesisko un administratīvo vidi investīcijām uzņēmējdarbībā; uzsver, ka darbvietām jābūt kvalitatīvām, lai cīnītos pret strādājošo nabadzību, turklāt būtu jāsamazina atalgojuma atšķirības starp dzimumiem; uzsver, ka ekonomiskās reformas ir jāpapildina ar konkrētiem mērķiem paredzētām ilgtermiņa investīcijām izglītībā, pētniecībā un izstrādē, inovācijās, infrastruktūrā, IKT un ilgtspējīgā enerģētikā;
16. uzsver, ka ES izaugsmes stratēģijā ir jāiekļauj ES atkarības no ārējiem enerģijas avotiem mazināšana; tādēļ atkārtoti uzsver, ka ir jādažādo ārējā enerģijas piegāde, jāuzlabo ES enerģētikas infrastruktūra un jāpabeidz ES iekšējā enerģijas tirgus izveide, jo tās ir ES energoapgādes drošības stratēģijas prioritātes;
17. uzsver, ka ES nevar uzlabot konkurētspēju, tikai samazinot izmaksas, tai ir arī jāpalielina ražīgums, nodrošinot ilgtspējīgas investīcijas pētniecībā un izstrādē, izglītībā un prasmju uzlabošanā, kā arī resursu efektivitātes palielināšanā gan valsts, gan Eiropas līmenī; aicina Komisiju un dalībvalstu valdības šīm jomām piešķirt prioritāti savā budžetā; uzsver — lai jauniešiem jau no paša sākuma neatņemtu nodarbinātības iespējas, dalībvalstīm reformu sagatavošanā īpaša uzmanība būtu jāpievērš jauniešu bezdarbam; šajā sakarībā mudina dalībvalstis ātrāk un efektīvāk izmantot pieejamos finanšu līdzekļus, tostarp tos, kas pieejami saistībā ar garantiju jauniešiem;
18. mudina Komisiju un dalībvalstis iekļaut finanšu palīdzību un trijotnes *ad hoc* sistēmu uzlabotā tiesiskajā struktūrā, kas atbilstu ES ekonomikas pārvaldības satvaram un ES tiesībām, tādējādi garantējot demokrātisku pārskatatbildību; uzsver — ir svarīgi nodrošināt to, ka tiek veikti pasākumi, ņemot vērā Parlamenta 2014. gada martā pieņemtos trijotnes ziņojumus; aicina Komisiju īstenot šo ziņojumu secinājumus; norāda, ka ES finanšu palīdzība atsevišķām dalībvalstīm, kas tiek sniegta ar nosacījumu, ka solidaritāte tiek kombinēta ar noteiktu nosacījumu ievērošanu, ir izrādījusies īpaši veiksmīga gadījumos, kad bija vērojama stingra dalībvalstu līdzatbildība un apņemšanās īstenot reformas; atgādina Komisijai un dalībvalstīm, ka tām ir jāveic visaptverošs finansiālās palīdzības programmu ietekmes novērtējums;
19. prasa Komisijai steidzami rīkoties, lai cīnītos pret krāpšanu nodokļu jomā un nodokļu nemaksāšanu; prasa nodrošināt vienkāršu un pārredzamu nodokļu sistēmu; prasa dalībvalstīm panākt vienošanos attiecībā uz priekšlikumu par kopēju konsolidētu uzņēmuma ienākuma nodokļa bāzi kā svarīgu instrumentu šajā cīņā, un uzskata, ka 2012. gada 19. aprīļa nostāja par priekšlikumu Padomes direktīvai par kopējo konsolidēto uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi (KKUINB)¹ ir pamats saprātīgam kompromisam; atkārtoti aicina dalībvalstis novirzīt nodokļu slogu no darbaspēka; atzīmē, ka pasākumiem cīņai pret krāpšanu nodokļu jomā un nodokļu nemaksāšanu nevajadzētu apdraudēt dalībvalstu prerogatīvas; tomēr atzinīgi vērtē efektīvo sadarbību nodokļu režīma jomā Eiropas līmenī;
20. uzsver, ka ir nepieciešamas izglītības sistēmas reformas, lai nākamās paaudzes varētu sagatavoties augošā darba tirgus vajadzībām nākotnē;

¹ OV C 258 E, 7.9.2013., 134. lpp.

21. uzskata, ka dalībvalstis un Komisija vēl nav izpildījušas savu apņemšanos pabeigt vienotā tirgus, it īpaši vienotā pakalpojumu tirgus un digitālās ekonomikas, izveidi;
22. atkārtoti aicina Komisiju uzlabot vienotā tirgus pārvaldību; mudina Komisiju vienotā tirgus mērķus saskaņot ar Eiropas pusgada mērķiem un nodrošināt to uzraudzības mehānismu konsekveci; uzskata, ka atsevišķs analītisks instruments, kas sastāvētu no rādītājiem, ar kuriem mēra vienotā tirgus izveides pakāpi, var sniegt noderīgus norādījumus saistībā ar konkrētām valstīm adresētiem ieteikumiem un gada izaugsmes pētījumu; uzsver vienotā tirgus integrācijas ziņojumu nozīmi un pievienoto vērtību iepriekšējos gados, jo tie ir veicinājuši Komisijas gada izaugsmes pētījumā noteikto vispārējo prioritāšu īstenošanu un konkrētām valstīm saistībā ar Eiropas pusgadu adresējamo ieteikumu identificēšanu; tādēļ pauž nožēlu, ka netiks sagatavots vienotā tirgus integrācijas ziņojums par 2015. gadu; aicina Komisiju pilnībā izmantot visus ES tiesību aktos paredzētos pasākumus, lai nodrošinātu Eiropas pusgada īstenošanu;
23. pauž bažas par protekcionisma tendencēm dažās dalībvalstīs; norāda, ka Līgums neparedz ierobežot personu, pakalpojumu un kapitāla brīvu apriti, un atgādina, ka Komisijai jāaizsargā šīs brīvības un jānodrošina to ievērošana;
24. uzsver — tas, ka nepastāv labi funkcionējošs iekšējais darba tirgus un līdzsvarota pieeja imigrācijai, kavē izaugsmi Eiropas Savienībā; pauž bažas par protekcionisma tendencēm atsevišķās dalībvalstīs; norāda, ka Līgums neparedz ierobežot personu brīvu pārvietošanos un preču, pakalpojumu un kapitāla brīvu apriti, un atgādina, ka Komisijai jāaizsargā šīs brīvības un jānodrošina to ievērošana;
25. atkārtoti uzsver to, cik svarīgi ir nodrošināt darbaspēka mobilitāti (gan pārrobežu, gan starpnozaru līmenī), palielinātu darba ražīgumu (saistībā ar apmācību, lai uzlabotu nodarbinātības iespējas), darba kvalitāti un darba tirgus elastību, vienlaikus uzturot nepieciešamo darba saglabāšanas drošības līmeni, ierobežojot nestabilas nodarbinātības izmantošanu un nodrošinot atbilstošas iespējas vest darba koplīguma slēgšanas sarunas; uzsver, ka nākotnē liela nozīme būs prasmju piedāvājuma un pieprasījuma uzlabotai saskaņošanai, kā arī konsultēšanai darba meklēšanā un karjeras veidošanā; uzskata, ka lielāka mobilitāte var palīdzēt samazināt neaizpildīto darbvieta lielo skaitu, kas pastāv vienlaikus ar augstu bezdarbu; uzsver, ka ir svarīgi investēt sievietes un jauniešu nodarbinātības iespēju palielināšanā, it īpaši saistībā ar jaunajām tehnoloģijām un jaunajām nozarēm, ņemot vērā šo nozaru potenciālu darbvieta radīšanā;
26. atzinīgi vērtē pasākumus, kas Eiropas pusgadu padara efektīvāku un demokrātiskāku; atzīst, ka labāks īstenošanas līmenis tika konstatēts publisko finanšu jomā, kas tiek stingrāk uzraudzīta; prasa nodrošināt nodarbinātības un sociālekonomisko rādītāju līdzsvarotu integrāciju;

Fiskālā atbildība

27. atzinīgi vērtē to valstu skaita būtisko samazināšanos, kurām piemēro pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru, — no 24 valstīm 2011. gadā līdz 11 valstīm 2014. gadā; atzīmē, ka, pateicoties šim fiskālajam uzlabojumam, ir sagaidāms, ka fiskālā situācija ES 2015. gadā visumā saglabāsies neitrāla; prasa Komisijai novērtēt, vai ES fiskālā situācija ir saderīga ar nepieciešamību palielināt investīcijas; tomēr pauž bažas par aizvien pieaugošo nevienlīdzību, pirktpējas mazināšanos, augsto ilgtermiņa un jauniešu bezdarbu un joprojām ļoti augsto publiskā un privātā parāda līmeni daudzās eurozonas dalībvalstīs — apstākli, kas ne tikai kavē izaugsmi, bet arī rada būtisku risku nākotnē

iespējamu satricinājumu gadījumā; aicina Komisiju piesardzīgi un konservatīvi interpretēt izaugsmes rādītājus un pārbaudīt ekonomisko prognožu kvalitāti, jo Komisijas līdzšinējās prognozes pārāk bieži tikušas pārskatītas, pazeminot attiecīgos rādītājus;

28. piekrīt Komisijai, ka vairākumam dalībvalstu jāturpina izaugsmi veicinoša fiskālā konsolidācija; aicina dalībvalstis, kurām ir pietiekamas fiskālās manevrēšanas iespējas, samazināt nodokļus un sociālās drošības iemaksas, lai stimulētu privātās investīcijas un darbvietu radīšanu; aicina Komisiju nākt klajā ar konkrētiem ieteikumiem dalībvalstīm, tostarp tām dalībvalstīm, kurām joprojām piemēro ekonomisko korekciju programmas, lai tās atbalstītu ekonomikas izaugsmi ar ilgtspējīgām un sociāli līdzsvarotām strukturālām reformām, kuru rezultātā tiktu panākta kvalitatīva nodarbinātība, uzlabota konkurētspēja un palielināta konverģence;
29. atzīmē dalībvalstu budžeta plānu projektu novērtējumu, ko veikusi Komisija; uzsver, ka budžeta plānu projektu izskatīšanas mērķim vajadzētu būt finanšu ilgtspējas nodrošināšanai; uzstāj, ka ir svarīgi piemērot fiskālos noteikumus un ir jāievēro vienlīdzīgas attieksmes princips;
30. atzīmē konstatējumu, ka SIP noteikumus pilnībā ir ievērojušas tikai piecas dalībvalstis; atgādina, ka SIP tika izstrādāts, balstoties uz dalībvalstu vienprātību; uzsver, ka augstais publiskā sektora parāda apkalpošanas izdevumu īpatsvars samazina līdzekļus, ko varētu izmantot sabiedriskajiem pakalpojumiem un investīcijām; tādēļ piekrīt tam, ka dalībvalstīs ar lielu parāda slogu joprojām ir aktuāla budžeta deficīta samazināšana, taču uzskata, ka šāda fiskālā konsolidācija būtu jāveic tā, lai tiktu aizsargāti neaizsargātie publisko pakalpojumu lietotāji un publiskās investīcijas, kā arī tiktu taisnīgi — ar straujākas izaugsmes palīdzību — palielināti ieņēmumi;

Pastiprināta dalībvalstu politikas koordinēšana

31. atzinīgi vērtē brīdināšanas mehānisma ziņojumu; atzinīgi vērtē iekšējās nelīdzsvarotības pakāpenisku mazināšanu dalībvalstīs; vērs uzmanību uz ārējo nelīdzsvarotību, tostarp lielo tirdzniecības bilances pārpalikumu, vairākās dalībvalstīs; atzīmē, ka ES kopumā zaudē daļas pasaules tirgos;
32. norāda, ka makroekonomiskās nelīdzsvarotības novēršanas procedūras mērķis ir ne tikai nepieļaut būtisku negatīvo ietekmi uz izaugsmi un nodarbinātību valstī, bet arī nepareizi izstrādātas valsts politikas domino efektu attiecībā uz citām eurozonas dalībvalstīm; atzīmē Eiropadomes 2014. gada decembra paziņojumu par to, ka 2015. gadā ar četrus priekšsēdētāju ziņojuma palīdzību tiks turpinātas debates par ekonomikas politikas ciešāku koordināciju ekonomikas un monetārajā savienībā;
33. atkārtoti pauž viedokli, ka pašreizējam ekonomikas pārvaldības satvaram trūkst pietiekamas demokrātiskās pārskatatbildības tā noteikumu piemērošanā, kā arī tajā iesaistīto iestāžu un institūciju līmenī; aicina Komisiju izstrādāt nepieciešamos priekšlikumus, lai novērstu pienācīgas demokrātiskās pārskatatbildības trūkumu ES ekonomikas pārvaldībā;
34. atzīmē, ka ir jāizvērtē naftas cenas būtiskās samazināšanās ietekme un tas, vai šīs cenu samazināšanās radītais finansiālais ieguvums būtu pilnībā jānovirza uz fosilā kurināmā patērētājiem, vai arī jādala ar valstu valdībām, palielinot fosilā kurināmā nodokļus, lai samazinātu to deficītu, finansētu investīcijas, nepieļautu klimata pārmaiņu politikas

apdraudēšanu un mazinātu deflācijas ietekmi;

ES budžets

35. uzsver — lai nodrošinātu konvergenci un stabilitāti Eiropas Savienībā, dalībvalstu budžetu un ES budžeta sagatavošanā jāvadās pēc budžeta precizitātes principa publiskajos kontos; pauž pārliecību, ka šāda precizitāte ir viens no faktoriem, kas jāizmanto, reaģējot uz pašreizējo uzticības krīzi starp dalībvalstīm, kā arī starp dalībvalstīm un Eiropas Savienības iedzīvotājiem, — uzticības zudumu, kas kopš nesenās finanšu krīzes ir palielinājies vēl vairāk;
36. tādēļ prasa saskaņot dalībvalstu budžetu sagatavošanā izmantotos ekonomiskos pieņēmumus; it īpaši uzskata, ka kopīgi būtu jāizvērtē starptautiskās ekonomiskās situācijas faktori;
37. lai atvieglotu salīdzināšanu un nepieļautu pārmērīgu makroekonomisko nelīdzsvarotību, prasa nodrošināt lielāku vienveidību publisko kontu izklāstā; it īpaši prasa dalībvalstīm standartizēt ES budžetā veicamo iemaksu atspoguļošanu savos kontos;
38. aicina Komisiju saistībā ar Ekonomikas un monetārās savienības padziļināšanas pasākumu kopumu, kas tika izsludināts attiecībā uz 2015. gadu, mazināt jebkādu pusgada demokrātisko deficītu;
39. uzskata par būtiski svarīgu Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu ciešāku sadarbību Eiropas ekonomikas un budžeta pārvaldības pusgada ietvaros; apņemas padziļināt savas attiecības ar dalībvalstu parlamentiem konstruktīvas partnerības garā;
40. pauž nožēlu, ka nesamaksāto rēķinu summa ES budžetā apdraud ES uzticamību un ir pretrunā visaugstākajā politiskajā līmenī noteiktajiem mērķiem izaugsmes un nodarbinātības, it īpaši jauniešu nodarbinātības, kā arī MVU atbalstīšanas jomā, un pauž bažas, ka tas varētu palielināt plaisu starp Savienību un tās iedzīvotājiem;
41. prasa veikt daudzgadu finanšu shēmas pēcvēlēšanu pārskatīšanu, lai analizētu un līdz ar to palielinātu pievienoto vērtību, ko ES finansējums sniedz Savienības noteiktajiem mērķiem konkurētspējas, izaugsmes, nodarbinātības un enerģētikas pārkārtošanas jomā; lai uzlabotu ietekmes novērtējumu sagatavošanu, prasa Komisijai pieņemt skaidrāku metodoloģiju ar stratēģiju "Eiropa 2020" saistīto ES līdzekļu un izdevumu labākai izsekošanai;
42. turklāt aicina Komisiju ziņot par kavēto maksājumu iespējamo negatīvo ietekmi uz saistībām, ko dalībvalstis uzņēmušās Eiropas pusgada ietvaros;
43. atzīmē, ka daudzās dalībvalstīs joprojām nav palielināta valsts administrācijas efektivitāte, lai gan uzlabojumi šajā jomā palīdzētu nodrošināt ietaupījumus, racionalizējot organizāciju un mazinot birokrātiju, ar ko nākas saskarties uzņēmumiem un iedzīvotājiem;
44. atzinīgi vērtē to, ka Komisija savā 2015. gada izaugsmes pētījumā uzsvērusi Eiropas strukturālo un investīciju fondu (tostarp jauniešu nodarbinātības iniciatīvas) ekonomisko nozīmi; atgādina, ka minētie fondi Eiropas Savienībā ir vidēji 10 % no kopējām publiskajām investīcijām, taču katrā valstī situācija šajā jomā ir atšķirīga un dažās dalībvalstīs tie var sasniegt pat 80 % no publiskajām investīcijām; uzsver, ka strukturālie un investīciju fondi ir labs piemērs ES budžeta un dalībvalstu budžetu

sinerģijai, pamatojoties uz kopīgi noteiktiem mērķiem, kas saskaņā ar stratēģiju "Eiropa 2020" iekļauti partnerības nolīgumos par izaugsmi un investīcijām; atbalsta jebkādos centienus gudri apvienot Eiropas un dalībvalstu budžetu līdzekļus, lai, izmantojot resursu kopīgas izmantošanas labvēlīgo ietekmi, uzlabotu efektivitāti, nodrošinātu ekonomisko stimulēšanu un samazinātu dalībvalstu budžeta deficītu;

45. uzsver steidzamo nepieciešamību efektīvi risināt krāpšanas nodokļu jomā problēmu, jo tā atņem ES budžetam ievērojamus līdzekļus;
46. aicina Komisiju iesniegt ES programmu, tādu kā "Eiropas infrastruktūras savienošanas instruments" un "Apvārsnis 2020", līdzekļu pārdalīšanas iespējamās ietekmes analīzi;
47. aicina dalībvalstis papildināt investīciju plānu, kura mērķis ir pēc iespējas palielināt publisko izdevumu ietekmi un piesaistīt privātās investīcijas;

o

o o

48. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Eiropadomei, Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām, valstu parlamentiem un Eiropas Centrālajai bankai.